

Bruksela, 4 kwietnia 2019 r.
(OR. en)

7139/19

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0390(COD)

CODEC 593
VISA 54
PREP-BXT 84
COMIX 142
PE 61

NOTA INFORMACYJNA

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada

Dotyczy: Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wize podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu, w odniesieniu do wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii

– Wynik pierwszego czytania w Parlamencie Europejskim
(Bruksela, 3–4 kwietnia 2019 r.)

I. WPROWADZENIE

Zgodnie z postanowieniami art. 294 TFUE oraz Wspólną deklaracją w sprawie praktycznych uzgodnień dotyczących procedury współdecyzji¹ Rada, Parlament Europejski i Komisja wielokrotnie w sposób nieformalny kontaktowały się ze sobą w celu osiągnięcia porozumienia w sprawie tego dossier w pierwszym czytaniu.

¹ Dz.U. C 145 z 30.6.2007, s. 5.

W tym kontekście Claude MORAES (S&D, UK) przedstawił w imieniu Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych kompromisową poprawkę (poprawka nr 3) do wniosku dotyczącego rozporządzenia. Poprawkę tę uzgodniono podczas wspomnianych wyżej nieformalnych kontaktów.

Ponadto grupa ponad 38 posłów do PE zgłosiła jedną poprawkę (poprawka nr 4).

II. GŁOSOWANIE

Podczas głosowania, które odbyło się na sesji plenarnej 4 kwietnia 2019 r., przyjęto wspomnianą poprawkę kompromisową (poprawka nr 3) do wniosku dotyczącego rozporządzenia. Żadnej innej poprawki nie poddano głosowaniu, ani nie przyjęto. Zmieniony w ten sposób wniosek Komisji jest równoznaczny ze stanowiskiem Parlamentu w pierwszym czytaniu, które przedstawiono w jego rezolucji ustawodawczej znajdującej się w załączniku do niniejszej noty².

Stanowisko Parlamentu odzwierciedla wcześniejsze uzgodnienia między instytucjami. Rada powinna zatem być w stanie zatwierdzić to stanowisko.

Akt zostałby wówczas przyjęty w brzmieniu odpowiadającym stanowisku Parlamentu.

² Wersja stanowiska Parlamentu przedstawiona w rezolucji ustawodawczej zawiera oznaczenia zmian wprowadzonych poprawkami do wniosku Komisji. Tekst dodany do tekstu Komisji oznaczono ***pogrubieniem i kursywą***. Miejsca, w których tekst usunięto, oznaczono symbolem „■”.

Państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu, w odniesieniu do wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 4 kwietnia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu, w odniesieniu do wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii (COM(2018)0745 – C8-0483/2018 – 2018/0390(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2018)0745),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 77 ust. 2 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C8-0483/2018),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 69f ust. 4 Regulaminu oraz przekazane pismem z dnia 2 kwietnia 2019 r. zobowiązanie przedstawiciela Rady do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A8-0047/2019),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 4 kwietnia 2019 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/... zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1806 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wize podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu, w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą³,

³ *Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 4 kwietnia 2019 r.*

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo notyfikowało Radzie Europejskiej zamiar wystąpienia z Unii zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). W dniu 21 marca 2019 r. Rada Europejska uzgodniła przedłużenie okresu przewidzianego w art. 50 ust. 3 TUE do dnia 22 maja 2019 r., pod warunkiem że brytyjska Izba Gmin zatwierdzi Umowę o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej⁴ (zwanej dalej "umową o wystąpieniu"). W przypadku gdy brytyjska Izba Gmin nie zatwierdzi umowy o wystąpieniu, Rada Europejska uzgodniła przedłużenie tego okresu do dnia 12 kwietnia 2019 r.
- (2) Na mocy art. 21 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (*TFUE*) oraz na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/38/WE⁵ obywatele Unii mają prawo do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich, w tym prawo wjazdu *na terytorium* państw członkowskich bez wizy lub równoważnych formalności.

⁴ Dz.U. C 66I z 19.2.2019, s. 1.

⁵ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

- (3) W wyniku wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii *Traktaty i* dyrektywa 2004/38/WE, w tym *prawo wjazdu na terytorium państw członkowskich bez wizy lub równoważnych formalności*, przestaną mieć zastosowanie do obywateli (*nationals*) Zjednoczonego Królestwa posiadających status *British citizens* . Konieczne jest zatem włączenie Zjednoczonego Królestwa do jednego z załączników do rozporządzenia *Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806*⁶. Załącznik I zawiera wykaz państw trzecich, których obywatele *mają obowiązek* posiadać *wizy* podczas przekraczania granic zewnętrznych *państw członkowskich*, a załącznik II zawiera wykaz tych państw trzecich, których obywatele są zwolnieni z tego obowiązku.
- (4) *Gibraltar nie jest częścią Zjednoczonego Królestwa. Prawo Unii ma zastosowanie do Gibraltaru w zakresie przewidzianym w Akcie przystąpienia z 1972 r. wyłącznie na mocy art. 355 ust. 3 TFUE. Dodanie Zjednoczonego Królestwa do części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) 2018/1806 nie obejmie obywateli brytyjskich terytoriów zamorskich (ang. British overseas territories citizens), którzy uzyskali obywatelstwo na podstawie związków z Gibraltarem. Gibraltar należy zatem zamieścić wraz z innymi brytyjskimi terytoriami zamorskimi w wykazie znajdującym się w części 3 załącznika II do rozporządzenia (UE) 2018/1806.*

⁶ Rozporządzenie *Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806 z dnia 14 listopada 2018 r.* wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 39).

- (5) Kryteria, które należy uwzględnić przy określaniu **■** – *na podstawie* indywidualnej oceny każdego przypadku – państw trzecich, których obywatele objęci są obowiązkiem wizowym, oraz państw trzecich, których obywatele są zwolnieni z tego obowiązku, ustanowiono w **■** art. 1 rozporządzenia **(UE) 2018/1806**. Kryteria te odnoszą się między innymi do nielegalnej imigracji, porządku i bezpieczeństwa publicznego, korzyści gospodarczych, w szczególności w zakresie turystyki i handlu zagranicznego, oraz do stosunków zewnętrznych Unii z danymi państwami trzecimi, w tym w szczególności w zakresie poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, a także do skutków spójności regionalnej i wzajemności.
- (6) Uwzględniając wszystkie kryteria wymienione w **■** art. 1 rozporządzenia **(UE) 2018/1806**, należy zwolnić obywateli (*nationals*) Zjednoczonego Królestwa posiadających status *British citizens* z obowiązku wizowego podczas podróży na terytorium państw członkowskich. Biorąc pod uwagę bliskość geograficzną, powiązania między gospodarkami, poziom wymiany handlowej i zakres krótkoterminowych przepływów osób między Zjednoczonym Królestwem a Unią w celach gospodarczych, rekreacyjnych lub innych, ruch bezwizowy powinien ułatwić turystykę i działalność gospodarczą, przynosząc tym samym korzyści Unii.

- (7) Należy zatem włączyć Zjednoczone Królestwo do załącznika II do rozporządzenia **(UE) 2018/1806** w odniesieniu do obywateli posiadających status *British citizens*.
- (8) ***Niniejsze rozporządzenie opiera się na założeniu, że w celu utrzymywania bliskich stosunków Zjednoczone Królestwo przyzna pełną wzajemność wizową obywatelom wszystkich państw członkowskich. Jeżeli w przyszłości Zjednoczone Królestwo wprowadzi obowiązek wizowy dla obywateli przynajmniej jednego państwa członkowskiego, zastosowanie powinien mieć mechanizm wzajemności przewidziany w art. 7 rozporządzenia (UE) 2018/1806. Parlament Europejski, Rada, Komisja i państwa członkowskie powinny działać niezwłocznie w celu zastosowania tego mechanizmu wzajemności. Komisja powinna stale monitorować przestrzeganie zasady wzajemności i natychmiast informować Parlament Europejski i Radę w razie wystąpienia jakichkolwiek zdarzeń, które mogłyby stanowić naruszenie tej zasady.***

- (9) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁷, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji Rady 1999/437/WE⁸.

⁷ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁸ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

- (10) W odniesieniu do *Szwajcarii* niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy *między* Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁹, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B i C decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE¹⁰.

⁹ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

¹⁰ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

- (11) W odniesieniu do ■ Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹¹, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B i C decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE¹².

¹¹ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

¹² Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

- (12) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE¹³; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w przyjęciu *niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związane ani go nie stosuje*.
- (13) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE¹⁴; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (14) Niniejsze rozporządzenie jest aktem opartym na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu, odpowiednio, art. 3 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2003 r., art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2005 r. oraz art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2011 r.

¹³ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

¹⁴ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

(15) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu *następującym po dniu*, w którym *prawo Unii przestaje* mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa.

(16) Należy zatem zmienić rozporządzenie *(UE) 2018/1806*,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu **(UE) 2018/1806** wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 6 ust. 2 lit. **d**) otrzymuje brzmienie:

„d) bez uszczerbku dla wymogów wynikających z Europejskiego porozumienia w sprawie zniesienia wiz dla uchodźców **Rady Europy**, podpisanego w Strasburgu w dniu 20 kwietnia 1959 r., osoby posiadające status uchodźcy lub bezpaństwowca oraz inne osoby nieposiadające obywatelstwa jakiegokolwiek państwa, które przebywają w Irlandii i są posiadaczami dokumentu podróży wydanego przez Irlandię i uznawanego przez dane państwo członkowskie.”;
- 2) w załączniku II część 1 dodaje się następującą pozycję:

„Zjednoczone Królestwo (z wyłączeniem obywateli brytyjskich (*British nationals*), o których mowa w części 3)”;
- 3) w załączniku II tytuł części 3 otrzymuje brzmienie:

„OBYWATELE BRYTYJSCY (*BRITISH NATIONALS*), KTÓRZY NIE POSIADAJĄ STATUSU *BRITISH CITIZENS*”;

- 4) w załączniku II część 3 po słowach „obywatele brytyjskich terytoriów zamorskich (ang. *British Overseas Territories Citizens*)” dodaje się następujący tekst:

„Terytoria te obejmują Anguillę, Bermudy, Brytyjskie Terytorium Antarktyczne, Brytyjskie Terytorium Oceanu Indyjskiego, Brytyjskie Wyspy Dziewicze, Kajmany, Falklandy, Gibraltar, Montserrat, Pitcairn, Wyspę Świętej Heleny, Wyspę Wniebowstąpienia i Tristan da Cunha, Georgię Południową i Sandwich Południowy oraz Turks i Caicos.*

** Gibraltar jest kolonią Korony Brytyjskiej. Istnieje spór między Hiszpanią a Zjednoczonym Królestwem dotyczący zwierzchnictwa nad Gibraltarem – rozwiązanie dla tego terytorium należy znaleźć w świetle stosownych rezolucji i decyzji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych” .*

Artykuł 2

*Jeżeli Zjednoczone Królestwo wprowadzi obowiązek wizowy dla obywateli przynajmniej jednego państwa członkowskiego, zastosowanie ma mechanizm wzajemności przewidziany w art. 7 rozporządzenia (UE) 2018/1806. Parlament Europejski, Rada, Komisja i państwa członkowskie działają niezwłocznie w celu zastosowania tego mechanizmu **wzajemności**.*

Artykuł 3

■ Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po dniu, w którym *prawo Unii przestaje* mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa.

■ Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w,

W imieniu Parlamentu Europejskiego

W imieniu Rady

Przewodniczący

Przewodniczący
